

שנת ה'תשע"ז

ה'תשע"ז

נערך ע"י המחנך

ר' א. אהרן פולטשיק

עשן נהנה מ

פלא

נערך ע"י המהנד

ר' א. אהרן פולטשיק

עניני הפרשה

ארבה

משה ואהרן הזהירו את פרעה על מכת ארבה "מידה כנגד מדה". כי המצרים הכריחו את בני ישראל לזרוע את שדותיהם. משה רבינו הושיט את מטהו לצד מצרים, וה' הביא רוח מזרחית, שנשאה את הארבה. הארבה אכל כל התבואה שנשארה ממכת ברד. כל ארץ מצרים נתמלאה ארבה באופן צפוף מאד, אחד על השני, עד שלא היו פרצות אוויר ביניהם, כך שכשהאיר הבוקר נתכסה אור השמש ותחשך מצרים. ארבה גדול כזה לא היה מעולם, ולא יהיה לעולם! הארבה אכל את כל עשב השדה, ואת כל פרי העץ שהשאיר הברד, ולא נותר כלום. כשהיתה שדה משותפת לישראל ולמצרי, נשמד בה רק החלק המצרי, כן לא עבר הארבה את גבול מצרים. למצרים לא נשאר מה לאכול, כך שפרעה הוכרח לבקש ממשה ואהרן שיתפללו לה' שיסיר את המות הזה.

התפלל משה. ה' הביא רוח מערבית חזק שנשא את הארבה ותקע אותו בים סוף, ולא נשאר ארבה אחד בכל מצרים, כי כשהיה הארבה שמחו בו קצת המצרים כי מלחו מהם לאכילה, אך ע"י תפילת משה שיסור הארבה אפילו המלוחים לא נשארו.

חשך

הזהירו משה ואהרן את פרעה על מכת חשך "מידה כנגד מידה" לפי שהמצרים הכריחו את ישראל להאיר להם את הדרך כשהלכו בלילות. משה רבינו הושיט את מטהו לצד השמים, ומיד נהיה חושך גדול על כל מצרים. בשלשת הימים הראשנים, לא יכלו להכיר איש את אחיו אך עדיין יכלו להעמד ולהתישב בחושך, אך בשלשה הימים האחרונים היה החושך כפול ומכפול ואף היתה בו ממשות. כפי שהיו בתחלת המכה יושבים או עומדים - כך נשארו במשך שלשה ימים בלי אפשרות לזוז, ומי שהיתה ידו מושטת או רגלו מונבתה נשאר כך במשך שלשת הימים. לא הואילו להם נרות להאיר כי הנרות כבו מיד מכה עובי החושך. פרעה רצה לקרוא למשה ואהרן אך לא היה יכול לזוז ממקומו, והוכרח לחכות עד אחרי המכה.

וה' הכה כל בכור

בחצות הלילה בא ה' למצרים, עבר מבית לבית בפתח שראה דם בדלת היה זה לסימן שהוא בית יהודי כשה' ראה שהם יושבים ואוכלים ומשכחים את ה' רקד מעל הבית וכל בית שלא סימן שזהו בית מצרי. ה' הרג את כל בכורי מצרים, לא היה בית אשר לא היה בו מת, אף הבכורים שהתחבאו בבתי ישראל מתו (ולא עזר להם הדם שבדלת). היתה צעקה כ"כ גדולה בכל ארץ מצרים שלא היתה כמוהו. המצרים באו לצעוק על פרעה שיוציא את ישראל ממצרים לפני שכולם מתים.

ויקם פרעה בלילה

פרעה קם ממיטתו בבהלה, כי הוא גם היה בכור, ורץ בפיוז'מה לחפש את משה בארץ גושן הוא צעק: היכן משה, היכן משה? בני עמדו בחלונות (כי אסור היה לצאת) צחקו עליו והראו לו משה כאן, משה שם. כך הוא רץ הלך וחזור עד שלבסוף מצא את משה, והתחנן לפניו שמיד יצאו ממצרים אך משה סירב ואמר: ה' לא מרשה לצאת בלילה אין אנו נגבים הבורחים בלילה, רק בבוקר נצא ממצרים.

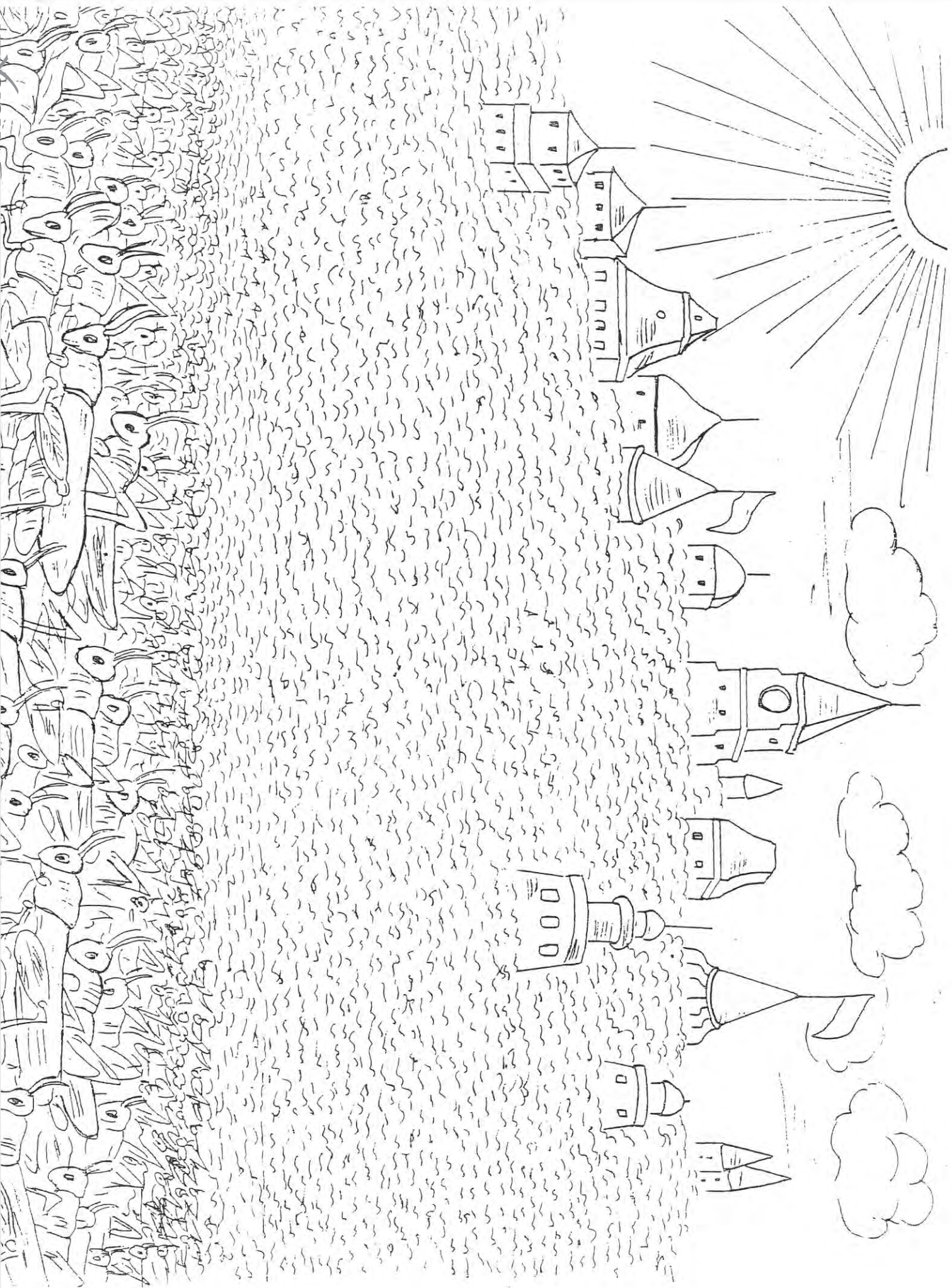
אחרי כן יצאו ברכוש גדול

היהודים בקשו מהמצרים בהשאלה בגדים וכלי זהב, כי הם הולכים לחגוג לה' במדבר, המצרים אמרו שאין להם בגדים וכלים, אך בני ענו להם היכן הדברים נמצאים (הם ראו את הכל במכת חושך), ויצאו ברכוש גדול. בשעה שכל בני ישראל הלכו לבקש זהב וכסף מהמצרים הלך משה לנילוס להציא את ארון יוסף הצדיק. הוא כתב על מס של זהב "שור", ארון יוסף הצדיק עלה ומשה לקח אותו. כמו שביקש יוסף הצדיק.

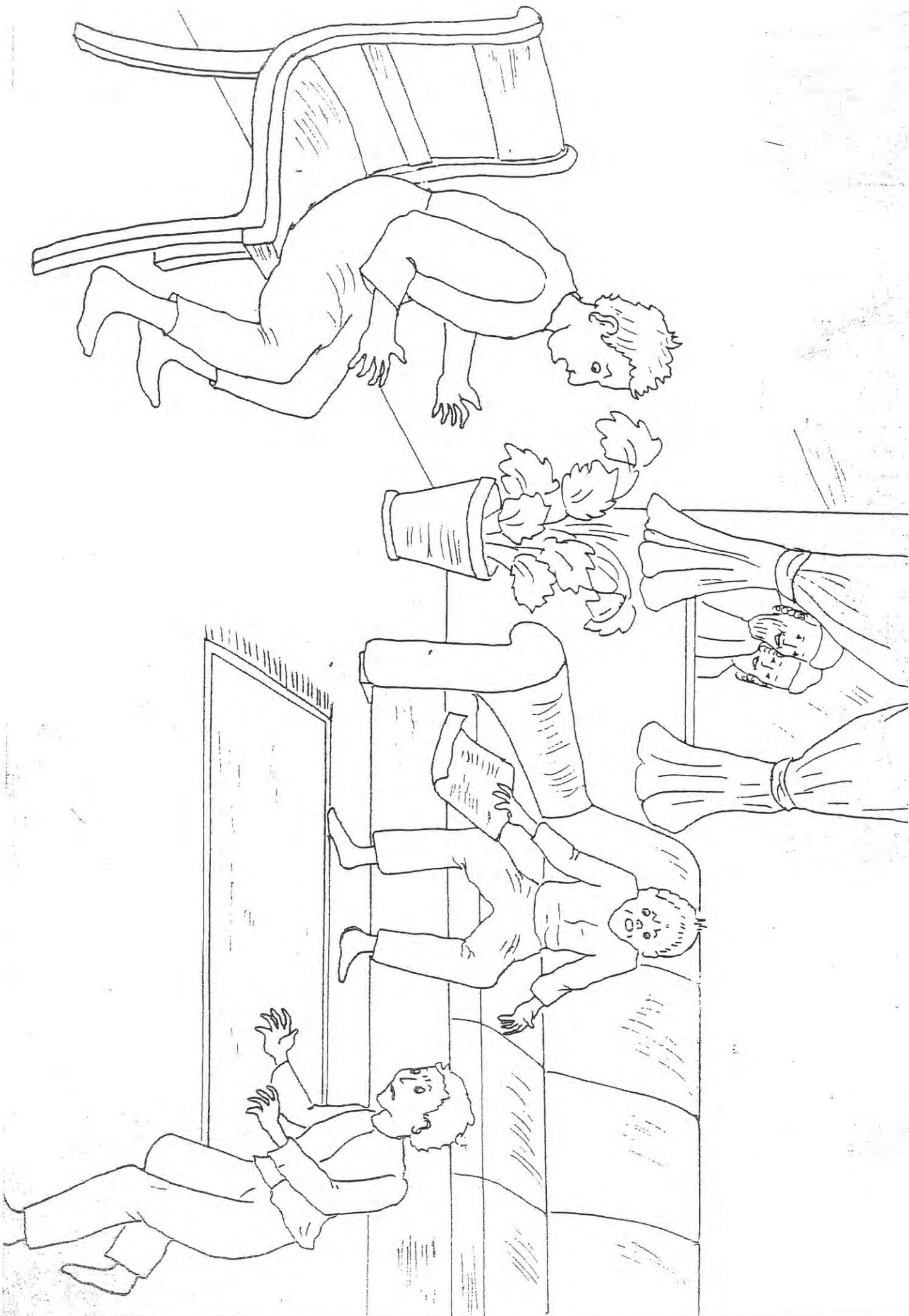
וכני ישראל יוצאים ביד רמה

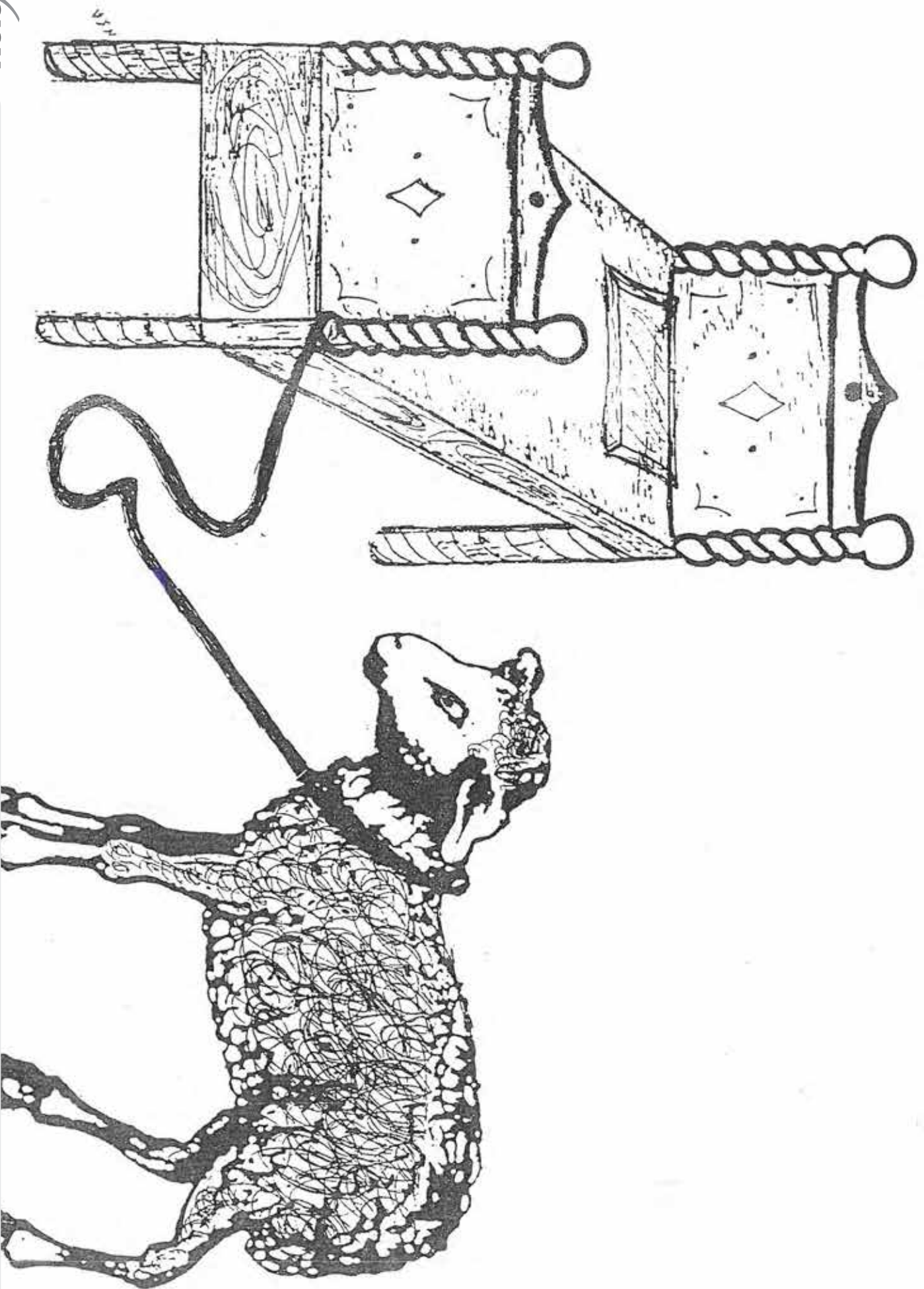
בעוד שהמצרים קוברים את מתייהם אסף משה את כל היהודים לצאת ממצרים. המצרים דחפו אותם וצעקו צאו... צאו... אפילו לחם לא הספיקו בני לאפות אלא הם הניחו את הבצק על כתפיהם ומחוס השמש נאפה ונהיה למצות.

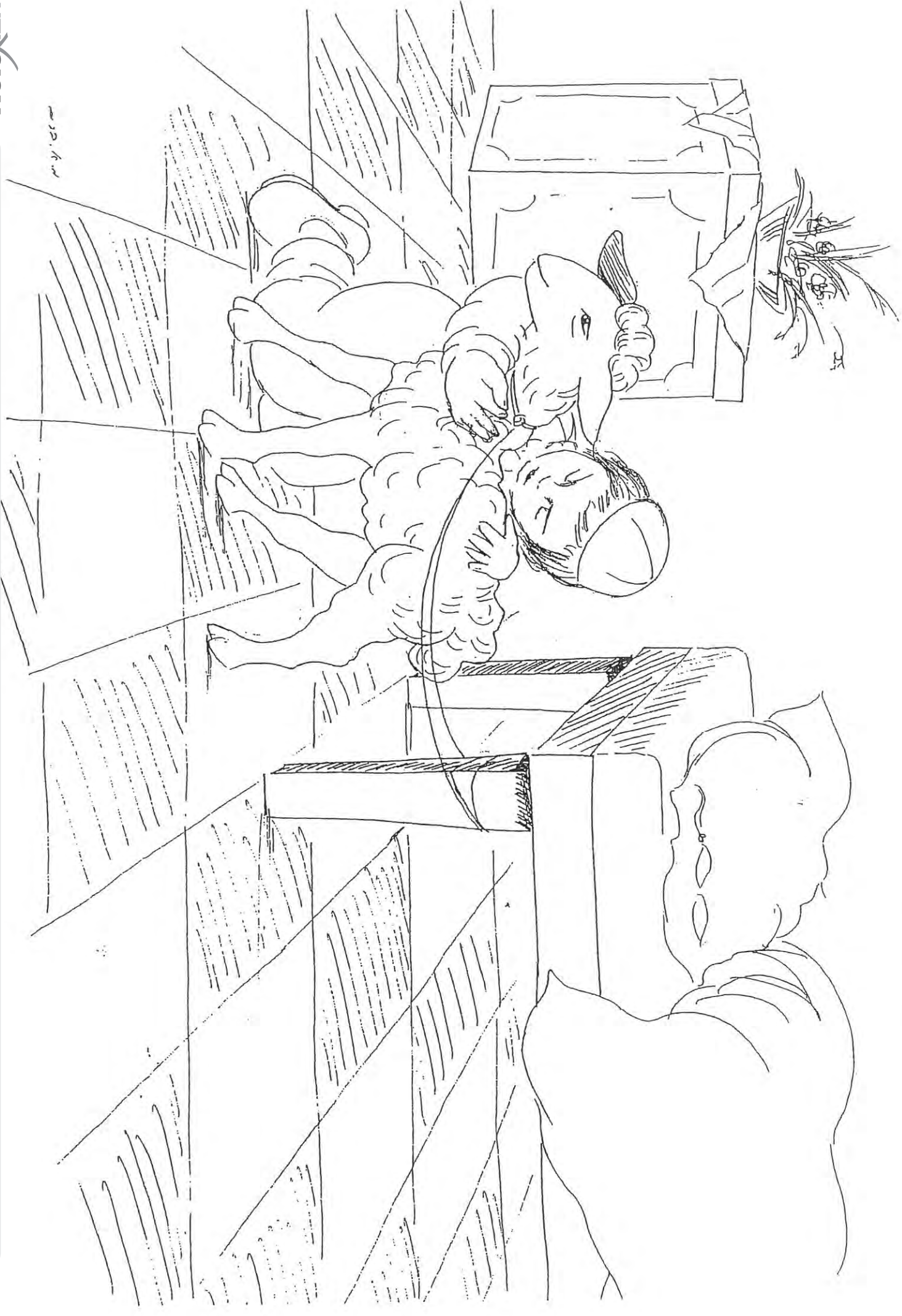

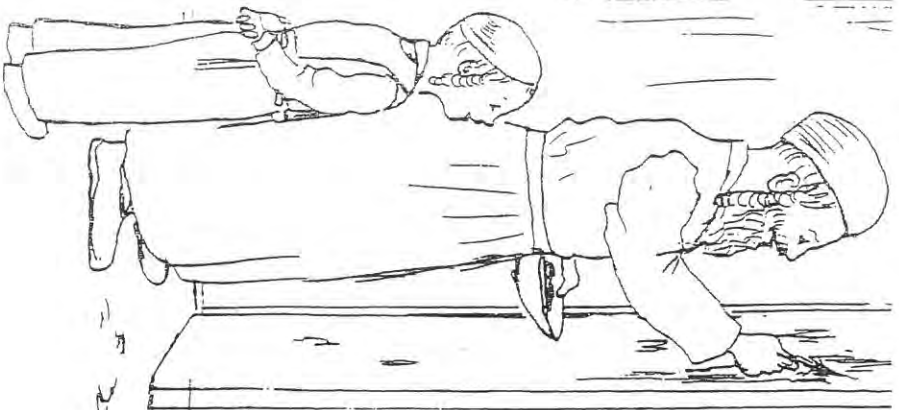

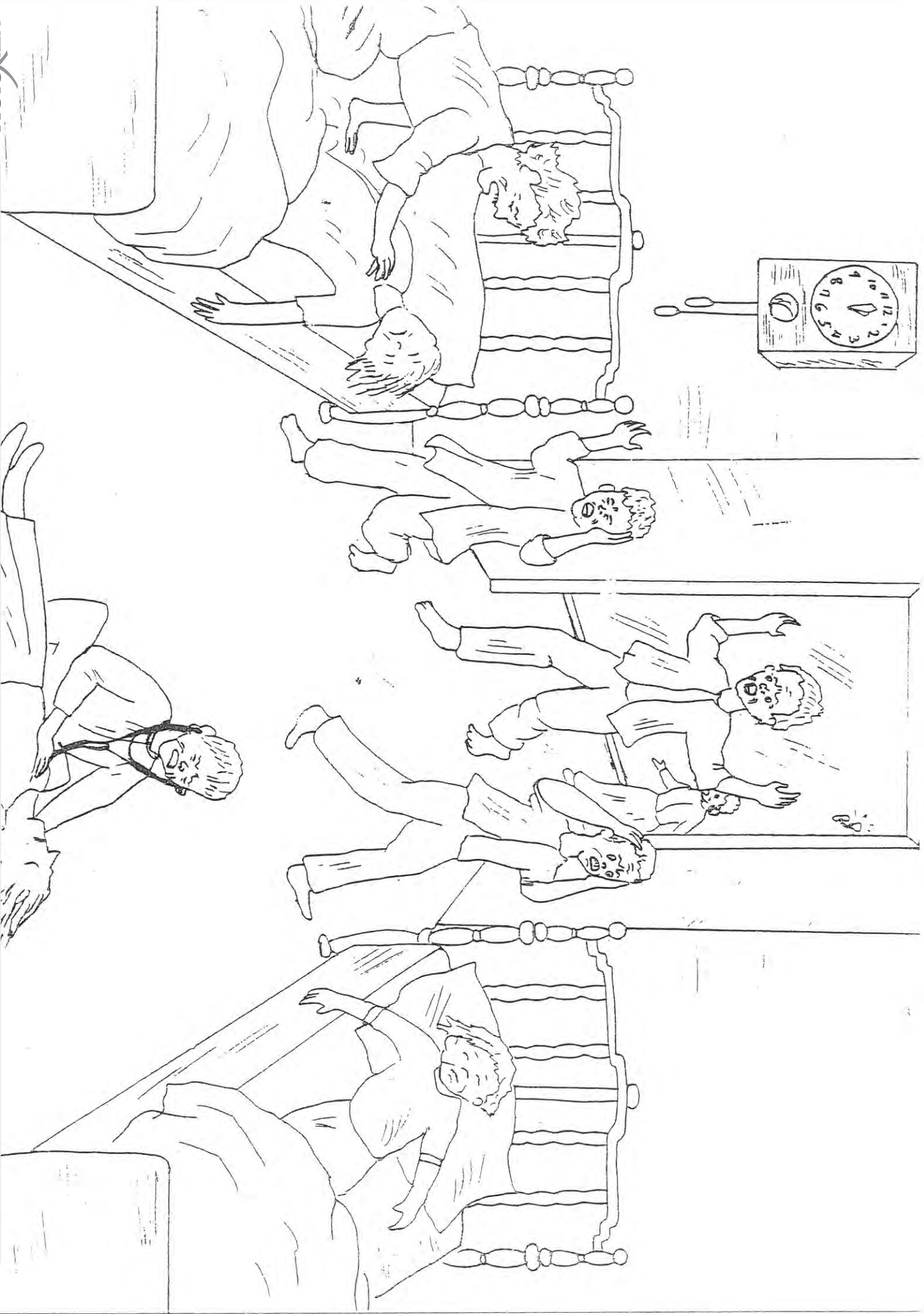

המורה, רבקה

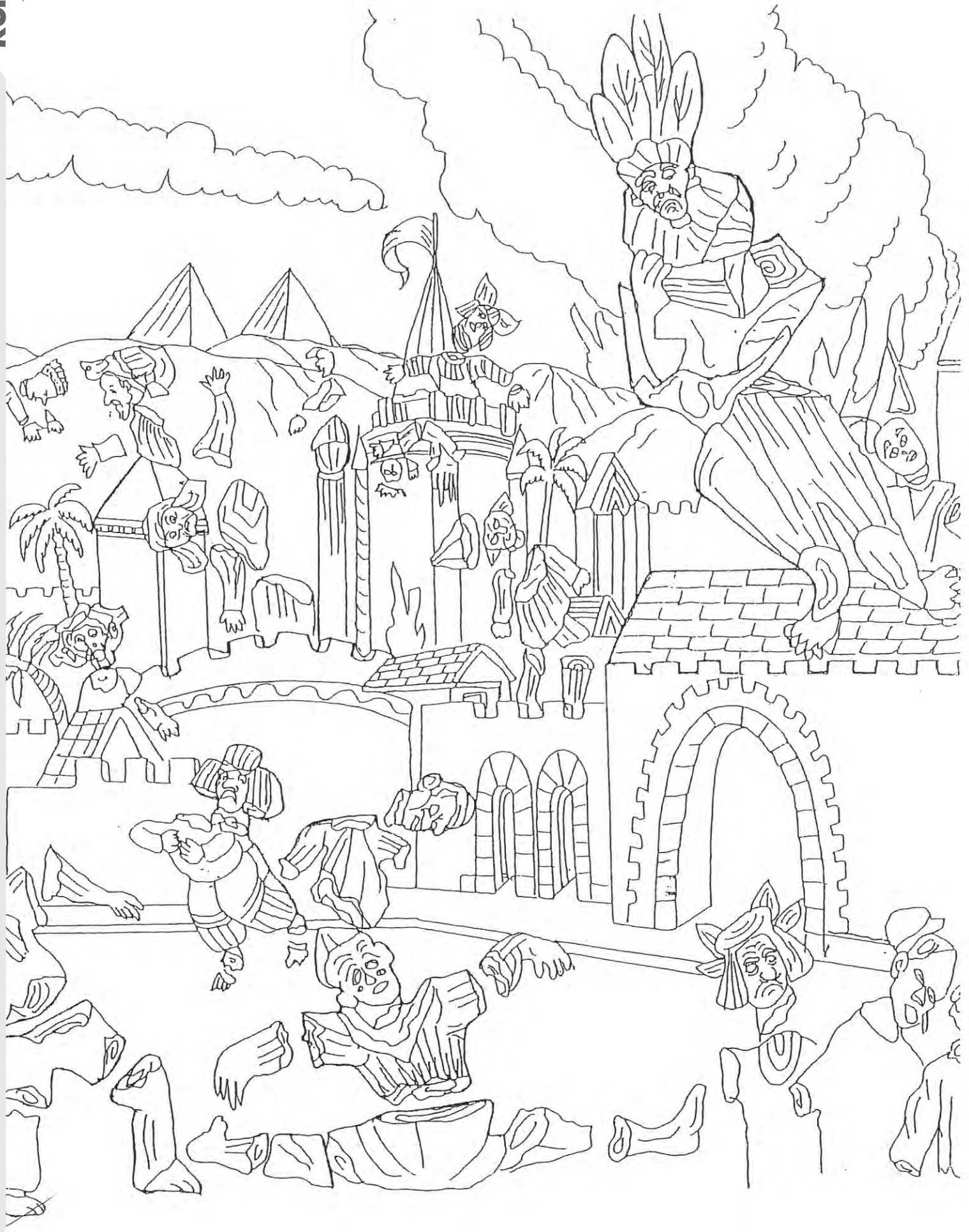

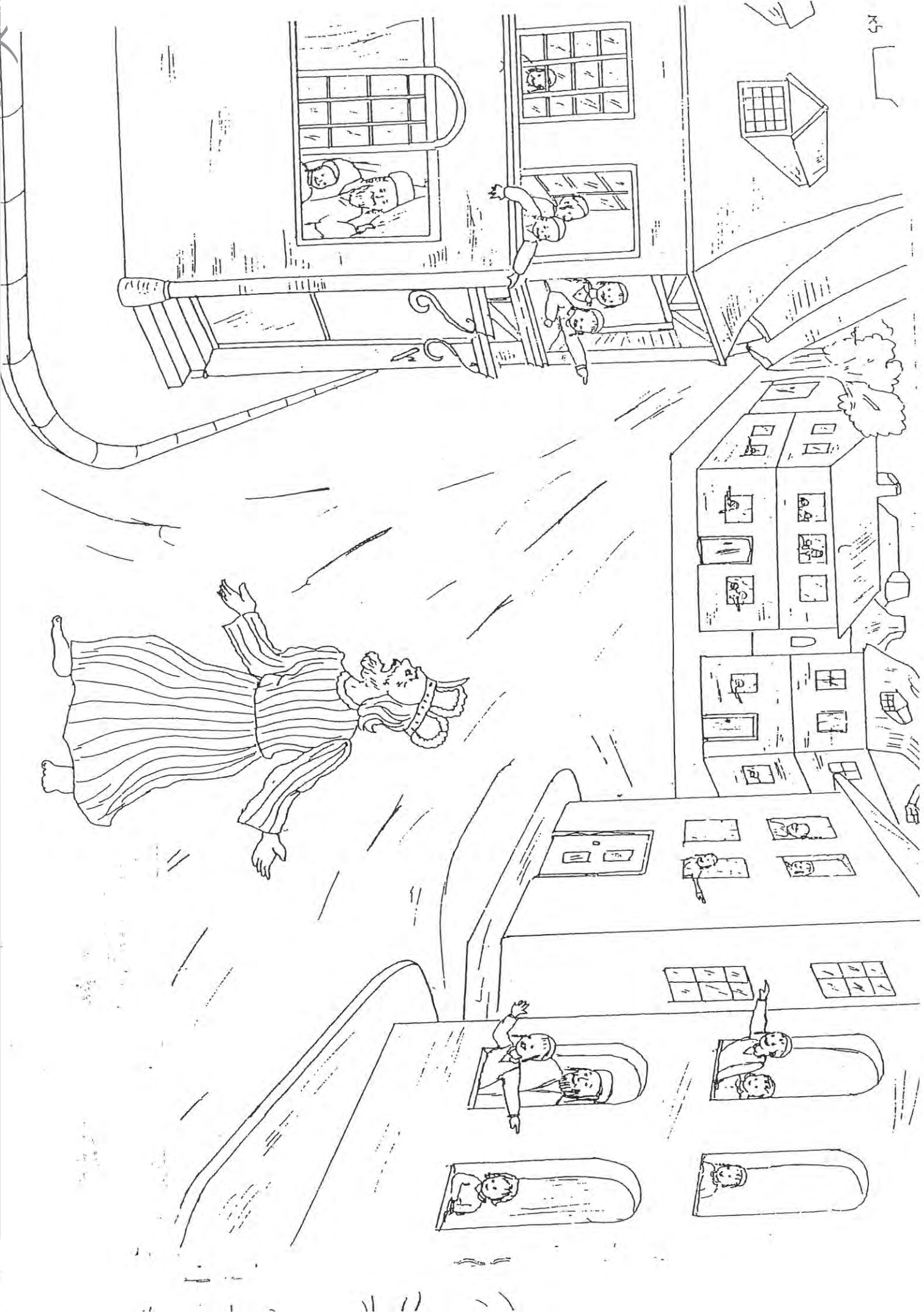

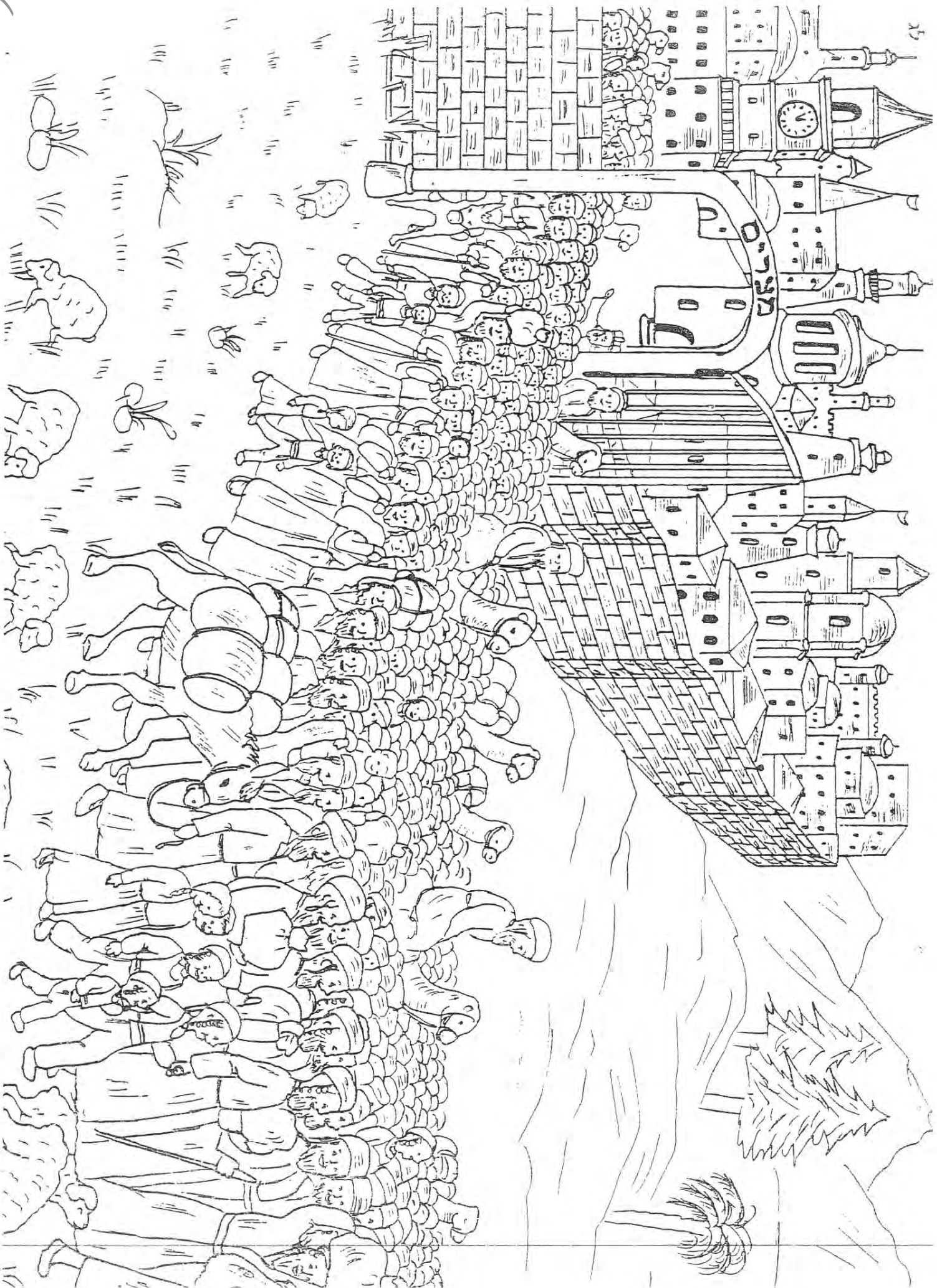
© א. א. א. א.

פרשת בא

מ	ה	ח	א	א	ה	ח	א	ז	ל	ח	א	ל	ח	ה	ח	ז	ז	ח	ל	ז	ל	ז	ז	ז
מ	ה	ח	ה	ח	ח	ח	ז	ל	ח	ח	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז
ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז

בא. ארכבה. חשך. מכת בכורות. לכננה. קרבן פסח. מעזה. מרור. מזוזות. משקוף. חצות. פרעה.

וואו איז משה. רכוש גדול. ארץ יוסף. גיי גיי גיי.